

Milions per fer front al 155

«Rajoy no vol entendre que amb l'independentisme, per la força, mai aconseguirà els seus objectius »

A la manifestació multitudinària de Barcelona d'aquest dissabte han sortit milers de persones per dir que ja n'hi ha prou!. Des de dilluns passat, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart estan privats de llibertat, investigats per sedició per ordre de l'Audiència Nacional. Ja porten sis nits i ni els seus advocats saben dir quantes més n'hauran de passar. En el pitjor dels casos, i a l'espera de sentència, es pot allargar fins a quatre anys. Massa temps per a dues persones que sempre han defensat els seus ideals polítics amb crides generalitzades a la serenitat i a les mobilitzacions pacífiques.

És important no oblidar el que portem acumulat fins aquest 21 d'octubre: una negativa continuada a dialogar per a la celebració d'un referèndum d'autodeterminació que, amb una campanya com cal -amb arguments del "sí" i del "no"- hauria estat molt sana democràticament. En el seu lloc, només hem rebut l'oposició i prohibició sistemàtica del govern espanyol, amb escorcolls, detencions i amenaces que van portar-nos a la violència de l'1 d'octubre. I, ara, l'aplicació de l'article 155, el ?monstre? tan anunciat que ningú, fins fa unes hores, sabia en què consistiria. Cop autoritari i frontal contra la democràcia, cap possibilitat de diàleg.

?Les institucions catalanes no podem acceptar aquest atac", ha reblat Puigdemont com a resposta a l'imperatiu missatge de Rajoy. "El govern espanyol s'ha autoproclamat el representant dels catalans, sense haver passat per les urnes?. I la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, ha afegit: ?Amb una enorme irresponsabilitat política, el president espanyol ha anunciat un cop d'estat de facto?. La resposta del Govern és un ple "per debatre i decidir sobre l'intent de liquidar l'autogovern i la democràcia" de Catalunya.

Els pròxims dies, doncs, ens preparem per al pitjor. La destitució del president Puigdemont, el seu Govern; la retirada de les competències del Parlament; i la convocatòria d'eleccions a Catalunya. El govern espanyol tindrà el control dels mitjans públics per ?garantir una transmissió d'informació veraç, objectiva i equilibrada?. I en aquest punt em vull aturar especialment perquè això representa una vulneració directa a la llibertat d'expressió, d'informació i de premsa, a més d'atacar als col·legues de professió de TV3, Catalunya Ràdio i l'Agència Catalana de Notícies. Per últim, els Mossos d'Esquadra podran ser substituïts per efectius de la policia espanyola, a més de ser intervingut el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació, que aquests últims dies ha rebut la visita continuada de la Guàrdia Civil.

Rajoy, en el discurs d'aquest dissabte, ha dit que aplicava el 155 per ?no haver aclarit? -en cap de les dues oportunitats concedides aquesta setmana- ?si s'havia declarat o no la independència al Parlament el passat 10 d'octubre?. L'explicació és molt *kafkiana*, és a dir, estranya, absurda i opressiva, si se'm permet. Ni les reiterades peticions de diàleg, ni una resposta més clara per part de Puigdemont haurien canviat res. Les ordres donades per Rajoy, a més d'anacròniques i surrealistes, ja estaven decidides amb premeditació.

Arribats a aquest punt, els catalans només podem confiar que hi haurà una espurna de sentit comú perquè no s'arribi a intervenir l'autonomia de Catalunya en els termes esmentats. Diu Rajoy que totes aquestes mesures són ?contra la desobediència, per tornar a la legalitat, per assegurar drets i llibertats, i recuperar l'economia catalana?. Però no vol entendre que amb l'independentisme, per la força, mai aconseguirà els seus objectius. A cada cop contra les llibertats, més gent al carrer, plena d'indignació i de ràbia, disposada a defensar les institucions. ?Som milions?, deien a la manifestació, ?per fer front al 155?.